

VolleyMagazine

- Frank en Bram in Beauvais
- Meino Rozendal
- Jeugdsportfonds 2013
- Chris Defauw
- Supercup
- Fit Ham

Snel afgeleid? Bij ongeval zijn we
binnen de 30 minuten ter plaatse.

ethias
Doet wat moet

De gebeurtenissen naast de weg zijn soms interessanter dan die erop. Zo worden we allemaal wel eens afgeleid tijdens het rijden, en dan is een ongeval snel gebeurd. Gelukkig is Ethias binnen de 30 minuten ter plaatse om u en uw familie veilig naar huis te brengen en uw wagen bij een garage van uw keuze af te zetten. Deze service is gratis inbegrepen bij onze autoverzekering. Alweer een bewijs dat Ethias u het leven makkelijker maakt.

ethias
Doet wat moet

**Vergelijk uw huidige autoverzekering met die van Ethias.
Bel gratis naar 0800 25 777 of surf naar ethias.be.**

Volley Magazine

Nummer 3, november 2013

Inhoud

Frank Depestele en Bram van den Dries, ook een uitstekend duo bij Beauvais.....2

Europese Beker.....6

VVB en jeugdcommissie steunen goede jeugdwerking.....7

Frank Smets blikt tevreden terug op negen jaar voorzitterschap van de Liga.....9

Supercup.....10

Worldwide.....11

De Tongerse coach Meino Rozendal vindt dat er in België uitstekend wordt gewerkt.....14

Hoe zou het zijn met...Chris Defauw.....17

Zogezegd.....21

Club in de Kijker: VBC Fit Ham.....22

Cover: Bram Van Den Dries (Bart Vandenbroucke)

Voorwoord

Waardering

De Belgische nationale ploegen krijgen stilaan het respect dat ze verdienen.

Zijn de bronzen medaille op het EK en de finaleplaats in de European League bij de vrouwen nog niet echt helemaal gewaardeerd op de wereldranglijst – hoewel: toch een stijging van de 39ste plaats naar de 22ste – dan duiden de volgelingen van Gert Van de Broek wel de top-10 binnen op de Europese ranglijst en dat is ook een verbetering van vijf plaatsen. Daarmee zijn ze binnen de top-20 meteen de grootste stijger.

Hetzelfde verhaal bij de mannen: hun zevende plaats op het EK en winst in de finale van de European League worden op de wereldranglijst amper gehonoreerd: van de 41ste naar de 37ste stek op de FIVB-ranglijst is nog niet de plaats waar de jongens van Dominique Baeyens thuis horen. Maar op de Europese waardenladder zijn ze de grootste stijger binnen de top-30, doordat ze van de 17de naar de 10de plaats opschuiven. Twee nationale ploegen binnen de Europese top-10. Het is een bekroning voor het vele, soms ondankbare, werk dat sinds vele jaren geleverd werd en wordt voor en achter de schermen van de VVB.

Het mag echter geen eindpunt zijn en daarom zijn de WK-kwalificatietoernooien van onze nationale ploegen van 3 tot 5 januari 2014 in Parijs (mannen) en Lodz (vrouwen) van groot belang om nog meer en veel punten mee te graaien voor die ranglijsten. Net zoals deelname aan de World League (mannen) en World Grand Prix (vrouwen) in 2014 opnieuw borg moeten staan voor een verdere stijging. Met alle financiële consequenties die daaraan verbonden zijn weliswaar.

Maar die waardering voor hetgeen de vertegenwoordigers van de nationale ploegen presteren, begint bij een goede werking bij de jeugd en bij de clubs. Ook op dat gebied respect in de vorm van gouden, zilveren of bronzen labels voor verdienstelijke clubs met een uitstekende jeugdwerking en voor de jeugdverantwoordelijken die aan aanvullende talentdetectie doen met nieuwe initiatieven. Als we de eerste resultaten onder ogen krijgen, dan ziet het ernaar uit dat de goede resultaten van onze nationale ploegen trouwens hun weerklank vinden bij de toename van het aantal leden bij onze clubs.

Respect ook voor de clubs die het intussen uitstekend doen in de diverse Europese bekeringen en voor Frank Smets, die in negen jaar voorzitterschap van de Liga, toch voor het nodige vertrouwen zorgde bij sponsors en media, zodat het volley ook op dat vlak waardering kreeg.

Marcel Coppens

“Roeselare wordt ook dit jaar Belgisch kampioen”

Al bij de nationale ploeg klikte het tussen spelverdeler Frank Depestele en opposite Bram Van Den Dries. In de nieuwe competitie stonden beiden weer naast mekaar op het terrein bij Beauvais en weer sloeg de vonk over in de moeilijke competitiestart van de Noord-Franse ploeg. Tot Frank tijdens een stom contact met een ploegmaat in de match tegen Montpellier zijn hand brak en vier weken die bewuste hand niet meer mag gebruiken. Pech voor de spelverdeler van de nationale ploeg, maar hij stelt al dadelijk iedereen gerust: “Ik zal erbij zijn in de WK-kwalificatiewedstrijden tegen Frankrijk.” Het ‘leven als God in Frankrijk’ heeft voor onze twee internationals intussen een duidelijk verschillende betekenis gekregen.

Met welk gevoel kwamen jullie terug van het EK in Denemarken?

Bram: “Op het eerste moment met zeer gemengde gevoelens. We hebben daar een grote kans laten liggen. Zelfs als we niet op ons beste niveau speelden, hadden we nog van een niet eens zo sterk Servië moeten winnen. Hadden we ons spelpeil gehaald van de match tegen Italië dan waren we hoger geëindigd dan een zevende plaats. Vooraf wil je echter tekenen voor zulk resultaat. Bovendien hadden we toch van de latere finalist Italië gewonnen.”

Tevreden over jouw eigen prestatie?

Bram: “Over mijn prestaties tijdens de eerste ronde wél. Als opposite stond ik toen op de tweede plaats na de sterke Rus Sokolov. Dat vond ik wel leuk. Maar over de match tegen Servië ben ik niet zo tevreden: twee out-ballen brachten me aan het twijfelen. Dat mocht ik niet doen. Ik had naar andere oplossingen moeten zoeken. En vermoeid was ik ook niet, want we hadden zelfs van een dagje extra rust kunnen genieten dankzij onze succesvolle eerste ronde. Ik begon wel te vechten tegen mezelf op dat moment.” Frank: “Ach, uiteindelijk hebben we op

Bram Van Den Dries

dat EK een volgende stap in de goede richting gezet met de nationale ploeg. We zijn al enkele plaatsen gestegen op de wereldranglijst, maar de echte groei moet nog beginnen. Hopelijk met een deelname aan het WK en in 2014 ook aan de World League.”

Hadden ze bij Beauvais jullie prestaties bij de nationale ploeg gevolgd?

Frank: “De meesten wisten toch wel wat er gebeurd was, maar ze

Beauvais was sinds juni 2013 ook trainer van de Turkse nationale ploeg en die wist helemaal wat we in Denemarken gepresteerd hadden.”

Bram: “Onze match tegen Italië hadden ze blijkbaar wél gezien en daar kregen we ook wel een pak schouderklopjes voor.”

Nu treffen jullie in de WK-kwalificaties toch wel Frankrijk, zeker! Een goede loting en hoe reageren de Franse ploegmaats daarop?

Frank: “Het is zeker niet de slechts denkbare loting. Ik denk dat onze kansen tegen Frankrijk

fifty-fifty liggen. Zij kregen een nieuwe trainer, enkele jongeren kwamen bij de ploeg, er kwam duidelijk een nieuw elan. Dat zij het thuisvoordeel genieten, is tegenwoordig in het volley toch niet meer zo heel belangrijk. Het wordt een kwestie om opnieuw ons betere niveau te halen, ook al is de voorbereidingstijd vrij kort en zijn er oefenmatchen tegen Nederland en Duitsland gepland.”

Bram: “De loting had slecht gekund en had beter gekund. We moeten

“Voor onze match tegen Italië kregen we wel enkele schouderklopjes van onze ploegmaats”

hadden natuurlijk meer aandacht besteed aan de resultaten van de Franse ploeg. Maar onze coach bij

sowieso van Frankrijk winnen, willen we ons kwalificeren voor het WK. De statistieken van de laatste wedstrijden

Frank Depestele - Bram Van Den Dries

tegen hen wijzen in ons voordeel. Onze ploegmaats lagen daar nog niet wakker van. Er zit ook niemand van hen in de nationale ploeg. Het waren eerder de supporters van Beauvais, die er ons over aanklampten. Van hen mochten we alles winnen, maar toch liefst niet tegen Frankrijk."

Jullie moesten je nogal snel na het EK inschakelen in de oefenwedstrijden van de club. Zaten jullie dan niet met veel vermoeidheid?

Bram: "De conditie was er natuurlijk nog wel. Maar toen we tijdens onze aankomst bij de nieuwe club al dadelijk een oefenwedstrijd moesten spelen in Cambrai, kwam er toch even het gevoel van decompressie."

Frank: "We zaten meteen in een drukke periode met veel oefenmatchen en in de competitie

kregen we al dadelijk vier wedstrijden op tien dagen te verwerken. Die vermoeidheid is er dan wel, maar

"Scoutings- en kineteams kunnen nog uitgebreid worden"

we moesten dat geleidelijk weer opbouwen. Toch blijkt dat we wel over een goede ploeg beschikken, maar dat er niet te veel mag gebeuren met onze beperkte kern. Gelukkig hebben we een ervaren trainer, die ervoor zorgt dat we niet dadelijk kapot zitten."

Is die beperkte kern één van de verschillen met jullie vorige ploegen?

Bram: "In Italië zaten we inderdaad met een twaalfstal gelijkwaardige spelers, wat ook goed was bij de trainingen, terwijl er bij Beauvais een acht, negen kernspelers zitten, aangevuld met enkele jongeren. Qua niveau

mag je stellen dat we met de Franse ploegen in de Italiaanse A1 rond de middenmoot of daar net onder zouden zitten. Het plezante aan de Franse competitie is dan weer dat we met veel ploegen aan mekaar gewaagd zijn." Frank: "We spelen op een hoger niveau dan Turkije, maar op een lager niveau dan in Rusland. En eigenlijk vind ik het niveau niet meer zo veel verschillen met Italië, want daar heeft de crisis ook toegeslagen en zijn er een pak goede spelers vertrokken."

Verschillen qua huisvesting of begeleiding vanuit de club?

Frank: "Bij mij was het een beetje met de 'Franse slag'. In ons appartement stonden nog niet echt veel meubels, maar ze deden hun uiterste best om alles in orde te krijgen. Er wordt ook professioneel gewerkt, maar ze kunnen zeker nog op een aantal punten verbeteren, zoals een constant ter beschikking staande kinesist."

Bram: "Ik heb meer geluk gehad: appartement tijdig in orde, bankrekening ook, dadelijk internet en een wagen ter beschikking. In Italië is het scoutingteam wel iets uitgebreider, in Frankrijk is de assistent-trainer ook de scouter. Dat is nog niet zo professioneel uitgebouwd."

Jullie speelden oefenwedstrijden tegen Roeselare en begonnen sterk aan de competitie.

Bram: "Ja, we speelden één week na het EK tegen Roeselare. Het was dan ook iets speciaals om dan al tegen jouw vrienden te spelen in clubverband. Maar we wonnen twee keer: 3-1 en 3-0, maar wel telkens na spannende cijfers."

Frank: "In competitie speelden we drie van onze vier matches met een tiebreak. Tegen Parijs lieten we twee matchballen liggen. Tegen Sète wonnen we met 3-2, net als tegen kampioen Tours, waarbij Kevin Klinkenberg erg sterk speelde tijdens zijn invalbeurt in de derde en vier set, waarin hij tegen 75% aanviel. We stonden tegen hen wel 0-2 achter en toch wonnen we nog met 3-2."

Wat is de ambitie van de club Beauvais?

Frank: "De top-8 halen, is de doelstelling, maar iedereen is aan mekaar gewaagd en het zal kwestie

zijn om zo weinig mogelijk blessures op te lopen. Alain Dardenne heeft hier ooit de Franse beker gewonnen en een Europees ticket gehaald. Dat laatste zou ook voor ons mooi zijn en dat is één van de betrachtingen. Het feit dat topploegen als Tours en Parijs in de Europese bekervooruitkomsten, kan een voordeel zijn voor ons wegens de vermoedelijkheid van de reizen. Trouwens, als we de play-offs halen, is nog alles mogelijk.” Bram: “Ze willen opnieuw Europees spelen, een goed seizoen maken, constant op niveau spelen, maar soms toch zorgen voor een uitschieter.”

Hoe verloopt de samenwerking tussen jullie beiden?

Bram: “Ik denk dat we geluk hebben dat we Frank in de ploeg hebben. We hadden niet veel tijd in de voorbereidingsperiode naar de competitie, maar ik had alle dagen samen getraind met Frank bij de nationale ploeg. De club speelde ook min of meer ons concept met de nationale ploeg. De Franse pers doet

naar nationale ploeg?

Frank: “Dat mag geen probleem zijn. We hebben zoveel weken samen geleefd zodat we mekaar wel door en door kennen.” Bram: “De basisafspraken zullen er zeker weer snel zijn. De vraag

“Stoppen moet je doen voor het zielig wordt”

wordt wellicht: hoe fris is iedereen en hoe heeft hij mentaal de voorbije maanden verwerkt? Maar lang zal het niet duren vooraleer we alle afspraken weer in het hoofd hebben zitten.”

Hoe regelen jullie de afspraken met vriendin of gezin?

Bram: “Beauvais heeft het voordeel dat het nog geen drie uren rijden is van Sint-Pieters-Leeuw, waar mijn vriendin Marine Kraghman woont. Zijzelf speelt volley bij Hermes Oostende. Als ik eens overkom naar België, ga ik wel eens kijken naar één van haar wedstrijden. Ik zag b.v. hoe ze op Oudegem een 2-0 achterstand

Frank en Loes Depestele

ook lyrisch over Frank en beschrijft zijn successen in Griekenland en Rusland. En voor mezelf was het ideaal: ik wist blindelings wat hij ging doen.” Frank: “Bram is ook geen moeilijke jongen. Het klikt wel. Dat is het voordeel als je mekaar al langer kent. Tegen Tours kende Bram b.v. een moeilijke start, maar naarmate de wedstrijd vorderde, werd hij steeds beter. Hij zit zeker nog niet aan het maximum van zijn kunnen en daarom is het goed dat hij opnieuw een jaar aan spelen toe komt.”

Zal het niet moeilijk worden opnieuw om te schakelen van club

ombogen in 2-3 winst. Maar soms kan ze ook wel eens naar mijn matches komen kijken.” Frank: “Ik trek met de ganse familie naar Beauvais, de kinderen lopen er ook school, dat is voor hen wel even aanpassen. Maar gelukkig is Euro Disney wel heel

dichtbij en dat compenseert veel voor hen. Natuurlijk zijn het in Frankrijk wel eens verre verplaatsingen. Naar Montpellier gingen we met een vliegtuig, want Ryanair heeft ook een vestiging in Beauvais.”

En jij, die zelden geblesseerd geraakte in jouw carrière, breekt dan jouw hand tijdens een wedstrijd. Hoe verloopt het herstelproces?

“Bij 4-6 in de eerste set op Montpellier gebeurt het incident en ik voelde dadelijk dat ik niet verder kon. Dat was voor niemand plezant, want we waren juist begonnen om enkele nieuwe spelsystemen te ontwikkelen.

Dat betekende dus voor de ganse ploeg een stap achteruit. Want nu zou Nico Freriks voor zes weken in mijn plaats komen, maar ook hij moet dan weer vanaf nul beginnen. Maar zelfs zonder Freriks haalden we in Nancy met 0-3 de volgende bekeromronde. Want ze dromen daar nog steeds over het opnieuw winnen van de beker, zoals onder Alain Dardenne. Het herstel verloopt uitstekend. De eerste week van november werden de draadjes in de hand verwijderd, ik kan lopen en aan mijn conditie werken, maar pas na vier weken zal er opnieuw het balgevoel zijn. Ik wil zo rap mogelijk weer fris zijn. Voor de nationale ploeg stelt zich normaal gezien geen probleem. Ik zou alleen een beetje tekort aan wedstrijdritme kunnen hebben.”

We zagen je in die herstelperiode in vele Belgische zalen. Je kondigde altijd aan dat je in België zou afscheid nemen op het hoogste niveau. Een rondrit bij de kandidaat-clubs?

“Ik weet ook nog niet of ik ga stoppen. Kunnen we ons b.v. kwalificeren voor het WK met de nationale ploeg, dan wil ik beslist ook nog aan dat WK deelnemen. Geen enkele speler van de huidige generatie maakte dat immers mee. We zullen dan wel zien hoe het evolueert. Ik vind wel dat ik moet stoppen, vooraleer het zielig wordt. Ik ging inderdaad kijken naar de Europese wedstrijden van Maaseik en Antwerpen, naast de competitietopper Asse-Lennik – Roeselare. Antwerpen en Maaseik zullen nog wel beter worden naarmate het seizoen vordert en zij voor andere opdrachten willen pieken, maar ik zie Roeselare toch opnieuw vlotjes kampioen spelen. Zij hebben weinig veranderd aan de ploeg van vorig seizoen, ze steken er in de competitie bovenuit en ze hebben ook nog een hele goede bank. Alleen zullen ze moeten oppassen voor de bekermatch tegen Asse-Lennik, want dat is een wedstrijd met rechtstreekse uitschakeling. Ach ja, het is mogelijk dat ik mijn carrière in België beëindig, maar dat zal afhangen van de andere aanbiedingen, die ik eventueel nog krijg. En als het een Belgische club wordt, dan zal het er toch één met ambitie moeten zijn.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke, Tim Verhaegen

Belgische ploegen redelijk goed tot uitstekend in de Europese bekercampioenschappen

Na een eerste fase in de diverse Europese bekercampioenschappen kunnen we stellen dat de Belgische clubteams het behoorlijk goed doen. Vooral in de Champions League is Knack Roeselare gewoon aan een haast perfect parcours bezig. Net als Halkbank Ankara, Belgorod en Tours haalde coach Emile Rousseaux een 3 op 3 met zijn ploeg. Maar de Roeselaarse coach waarschuwt voor onderschatting van de concurrentie.

“Natuurlijk heeft onze ploeg een uitstekende uitgangspositie verworven en mathematisch staat dit perfect. Maar er zijn nog de terugmatchen in Friedrichshafen en Kedziercyn in de maand december. Die teams kunnen als ploeg zeker nog sterker worden, nadat ze met verschillende nieuwe spelers een vrij korte inlooperperiode kregen. Op één maand tijd kan dat wel veranderen. Bij ons is het grote voordeel dat we nagenoeg met dezelfde ploeg als vorig jaar spelen,” vindt Emile Rousseaux, die zelfs libero Lowie Stuer zijn toegejuicht Europees debuut zag maken nadat Dejonckheere met een blessure uitviel. “Onze sterkte is ook dat we sterk serveren en dat we met onze libero, met een heel sterk spelende Van Hirtum en een steeds stabiele Claes over een uitstekende receptie beschikken. Hoe preciezer de bal bij onze spelverdeler komt, hoe beter hij kan variëren en zijn eigen waarde kan demonstreren. We moeten het ganse plaatje bekijken met een ploeg als de onze. Maar als de sfeer goed blijft – en overwinningen dragen daar zeker toe bij – en we blijven hard werken op training en we bereiden de volgende wedstrijden weer uitstekend voor, dan zou een plaats bij de beste twaalf van Europa geen onmogelijke zaak mogen zijn. En wie had dat gedacht toen we de lottrekking onder ogen

kregen,” weet de Roeselaarse coach. Of Noliko Maaseik ook bij dat eliteclubje kan geraken, valt nog af te wachten. Tegen het zwakkere broertje uit Ostrava werd vlot gewonnen, tegen het sterke Belgorod werd verloren, zodat de ontmoetingen met Olympiakos Piraeus wel eens doorslaggevend kunnen zijn. De heenmatch werd helaas met 3-1 verloren, zodat er in december stuntwerk bij te pas moet komen. Bij de vrouwen maakt VDK Gent een mooie leerschool door, het verloor Marlies De Smet onderweg wegens een knieblessure en het kijkt uit naar de komst van Charlotte Leys en Sopot naar het gezellige Gentse Tolhuis. Het Europees avontuur ging wel ten koste van puntenverlies in competitie en zelfs de uitschakeling in de beker tegen Michelbeke...

Plus en min

- Antwerpen: na 3-2 verlies bij Unterhaching, zwaar onderuit in de terugmatch
- + Menen: fraai resultaat en kwalificatie tegen Hotvolleys Wenen
- + Asse-Lennik: goede uitgangspositie na 2-3 winst in de heenmatch op de Azoren
- Kieldrecht: moedig verweer, maar het Russische Ekaterinenburg was té sterk
- Oudegem: idem tegen het Oekraïense Yuzhny

Teksten: Marcel Coppens en Mieke Dewagtere

Foto: Bart Vandenbroucke

Programma Belgische ploegen

- 19/11: OK Gacko (Bos) – Hermes Oostende (19u – Challenge Cup)
- Charleroi – Besiktas Istanboel (20u30 – Challenge Cup)
- 27/11: Dinamo Boekarest – VDK Gent (19u - Champions League)
- Lennik – Azores (20u30 – Challenge Cup)
- Hermes Oostende – Gacko (20u30 – Challenge Cup)
- 28/11: Besiktas Istanboel – Charleroi (20u – Challenge Cup)
- 03/12: Maaseik – Olympiakos Piraeus (20u30 – Champions League)
- 04/12: Kedziercyn – Roeselare (18u – Champions League)
- VDK Gent – Dinamo Boekarest (20u30 – Champions League)

Tania Schatow met Hermes Oostende naar Bosnië

Na zes speeldagen staat Hermes Volley Oostende op een verdienstelijke 3de plaats in de rangschikking van de competitie. Ondanks de praktisch volledige nieuwe spelerskern, weet ze haar plaats te behouden op het hoogste échelon. In de 1/8ste finale van de Beker van België schakelde Hermes reeds Charleroi (eveneens geduchte play-off kandidaat) uit na een 3-0 overwinning, maar in de kwartfinale werd nipt van Oudegem verloren (3-2). De Europese campagne start in OK Gacko (Bosnië) op dinsdag 19/11. Op 27 november volgt dan de thuiswedstrijd. Uitstraling van de club, prestige én het openen van deuren naar sponsoring vormen belangrijke elementen voor deze Europese campagne. Eén van de aanwinsten is ongetwijfeld Tania Schatow (US, Fraser Michigan, midden, 1m94).

Hoe kwam je in België terecht?

"In Amerika wordt volleybal vooral op de middelbare school (College) gespeeld. Op een gegeven moment moet je kiezen, of je kiest voor de sport of je gaat verder studeren. De passie voor de sport was zo groot dat ik er van meet af aan voor ging. Via een bureau werden contacten met Europa gelegd. Het eerste jaar kwam ik in De Haan terecht, maar omwille van het uitblijven van resultaten en het degraderen koos ik het jaar nadien voor Frankrijk (Albi). Toen er vanuit België opnieuw vraag kwam, twijfelde ik geen moment. Ondertussen heb ik hier al een vrij groot sociaal leven opgebouwd. Ik heb hier veel vrienden, woon samen met Michelle Knecht en Deborah Sgroot. Het gemis aan familie is tegenwoordig makkelijk te compenseren met Skype en Facebook. En eenzaam ben ik zeker niet! Volleybal is nooit ver weg in mijn leven, en dat is voor mij het belangrijkste."

Jouw engagement bij Hermes reikt duidelijk verder dan enkel zelf trainen en spelen?

"Inderdaad, ikzelf ben erg gedreven en gepassioneerd door volleybal. Zo probeer ik mijn lichaam zo gezond mogelijk te houden door regelmatig te gaan fitnessen en gezond te eten. Ook geef ik training aan de cadetten meisjes. Wanneer iemand verhinderd is om training te geven om welke reden dan ook, vervang ik graag. De taalbarrière is daarbij niet echt een probleem. Meestal volstaat het om een oefening voor te doen ofwel vertalen de meiden onderling. Uiteraard zijn ze ook erg nieuwsgierig naar mijn ervaring als speelster en naar de prestaties van het team. Het is erg leuk te weten dat je voor hen een voorbeeld bent. Ja, ik ben erg tevreden met deze 'over-sea'-job!"

Hoe brengt trainer-coach Niels Kingma jullie team tot een hoger niveau?

"Iedereen is keihard gemotiveerd en gaat voor elk punt. Belangrijk daarbij is vooral niet teveel te focussen op de setstanden. Ieder punt is een punt dicht bij het behalen van de set. Zo konden we een achterstand van ongeveer acht punten in Charleroi omzetten in een gelijke stand en zo verder oprukken naar set- en matchwinst. Spelen zonder druk en een risicovolle opslag was het doel. Ook in Oudegem stonden we bij een achterstand van 0-2 mentaal zo sterk dat we het laken naar ons toe konden trekken. Het belooft zeker een spannende competitie te worden. Enkele topploegen lieten reeds onverwachts enkele steken vallen. Maar Hermes heeft de start van deze competitie duidelijk niet gemist. Nu duiken we Europa in."

VVB en jeugdcommissie steunen goede jeugdwerking

Swa Depelchin: "Streven naar een zo hoog mogelijk niveau"

In de voorbije herfstvakantie begonnen de eerste toernooien voor de jeugd, die moeten uitmonden in een gloednieuwe Vlaamse jeugd-Champions League. Swa Depelchin maakte er eens te meer zijn werk van om alles volgens een goede planning te laten verlopen. Bijna tegelijkertijd maakte het Jeugdsportfonds van de Vlaamse Volleybalbond de namen bekend van de clubs die met het gouden, zilveren en bronzen label voor hun degelijke jeugdwerking mogen pronken en die deze beloning officieel zullen ontvangen tijdens de bekerfinale op 9 februari in Antwerpen.

"Al jaren was er de vraag naar een competitie waarin onze jongeren onder leeftijdsgenoten en provincie-overstijgend elkaar konden ontmoeten, gekoppeld aan een hoog niveau," weet Swa Depelchin. "Uiteindelijk heeft de VVB beslist een Vlaams Jeugdkampioenschap te organiseren voor zowel jongens als meisjes en dit in de categorieën U19-junioren, U17-scholieren, U15-cadetten en U13-miniemen. De VJCL (Vlaamse Jeugd Champions League) wordt gespeeld in toernooivorm over drie periodes: de herfst-, de kerst- en de paasvakantie. Er wordt alleen op de weekdagen gespeeld, dus niet in de weekends. Met deze structuur creëren we voor de clubs de mogelijkheid om, naast de gewone provinciale competities en de Vlaams jeugdbeker zich extra te kunnen focussen op deze hoogstaande competitie. Een

overbelasting van de speelkalenders in de weekends is hiermee omzeild. De toernooivorm heft eveneens de rem op om verre verplaatsingen te doen voor één wedstrijd. Alle clubs waren vrij om in te schrijven. Finaal nemen er 38 clubs deel met verschillende jeugdploegen. Antwerpen met 13 clubs, Limburg 11, Oost-Vlaanderen 16, Vlaams-Brabant 23 en West-Vlaanderen 12. Deze Vlaamse Jeugd Champions League is niet zomaar een veredeld volleybaltoernooi, maar wel degelijk het Vlaamse jeugdkampioenschap met een ticket voor de Nationale Jeugdkampioenschappen die plaats hebben in het weekeinde van 17-18 mei 2014. In de VJCL wordt uiteraard gespeeld volgens de internationale spelregels behoudens een paar afwijkingen en speciale voorzieningen. Als er binnen één jeugdcategorie

méer dan 8 ingeschreven ploegen zijn, wordt een toernooi opgesplitst in 2 toernooien: een 'kwalificatietoernooi' én een 'manche'. Het gevolg is dat, uitgezonderd bij de U13-miniemen-jongens er dit seizoen voor elke categorie 6 toernooien georganiseerd worden. Na elk toernooi (kwalificatie én manche) wordt een ranking opgesteld die punten oplevert voor het totale klassement. De ploeg met het hoogste aantal punten in het totaalklassement is de Vlaamse jeugd Champions League-winnaar binnen zijn categorie en krijgt meteen het ticket voor het Belgisch kampioenschap," verduidelijkt Swa Depelchin..

Meer info: www.volleyvzb.be ---> ontmoetingen ---> Vlaamse Jeugd Champions League

Jeugdsportfonds 2013

Wie krijgt het gouden label ?

Zopas maakte het Jeugdsportfonds van de Vlaamse Volleybalbond (VVB) de namen bekend van de clubs, die gedurende een jaar een gouden, zilveren of bronzen label mogen toevoegen achter hun clubnaam. Om in aanmerking te komen voor deze erkenning werd gekeken naar vier elementen: het technisch kader, de breedtesport-promotie, de talentbegeleiding en de jeugdbegeleiding. Op grond van de ingediende dossiers en rekening houdend met deze vier factoren, werden door het Jeugdsportfonds 2013

niet minder dan 37 clubs weerhouden voor een gouden label, 14 voor een zilveren en 8 voor een bronzen. De geselecteerde clubs krijgen deze erkenning voor hun uitstekende jeugdwerking officieel overhandigd tijdens de bekerfinale van 9 februari 2014 in de Antwerpse Lotto Arena.

Kregen goud:

Hemiksem-Schelle, Oxaco, Fixit Kalmthout, Mavoc Mechelen, Mendo Booischot, Balen, VC Zoersel, Wegi Groot-Lille, Vosselaar, Amigos Zoersel (gewest Antwerpen).

Racing Genk, Dilsen-Stokkem, Tongerlo, Lanaken Briege, Overpelt, Beverlo, Riemst, As (gewest Limburg), VDK Gent dames, Mezo Zottegem, Lede, Aalter (gewest Oost-Vlaanderen).

Lot, Kruikenburg Ternat, Wolvertem,

Lubbeek-Leuven, Opwijk (gewest Vlaams-Brabant).

Hermes Oostende, VKT Torhout, Brugge, Rembert Torhout heren, Knack Roeselare, Bevo Roeselare, Zwevezele, Koekelare, Ruiselede, Zedelgem (gewest West-Vlaanderen).

Kregen zilver:

Mortsel, Volmar Ekeren, Camba Geel, Retie, Lions Groot-Turnhout, Beerse (Antwerpen).

VTI Hasselt, Diepenbeek (Limburg).

Berlare-Zele (Oost-Vlaanderen).

Gooik (Vlaams-Brabant).

Marke Wevelgem, Jong Kuurne, Davo Wevelgem, Tielt (West-Vlaanderen).

Kregen brons:

Stekene Sint-Gillis Waas (Oost-Vlaanderen).

Leefdaal-Bertem, Grimbergen, Keerbergen, Londerzeel (Vlaams-Brabant).

Poperinge, Ingelmunster, Lendeledede.

Verzameld door Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Nadat hij de opgang van Blaasveld en de problemen van ereklasser Puurs had meegemaakt, was deze ervaring nuttig voor Frank Smets, toen hij in 2004 voorzitter werd van de jonge Liga van ereklasseclubs. “We begonnen van nul en ik denk dat we intussen heel wat gerealiseerd hebben in het voordeel van de clubs uit de hoogste afdeling,” weet de Klein-Brabantenaar, die eind oktober zijn ontslag indiende om niemand in de weg te staan. Op 4 november werd immers ex-Roeselare-voorzitter Edwin Blauwblomme verkozen als zijn opvolger.

“Elk goed voorbereid voorstel werd door de federatie aanvaard”

Gefrustreerd is Frank Smets hoegenaamd niet. “Misschien maken ze me nog wel ere-voorzitter,” grinnikt hij. Alleen de manier waarop hij bedankt werkt, vindt hij niet zo leuk. “Vergelijk het met iemand die tien jaar een stratier had, die het huis bewaakte zoals het hoorde en alleen blafte als dat echt nodig was. Maar toen de eigenaar het wat beter kreeg, zocht hij zich een hond met een stamboom. De dag vooraleer de stratier naar het asiel moest, streelde hij hem nog ‘lief’ even over het hoofd. Een dag later kwam de hond mét stamboom.” Verder vindt de ex-Ligavorzitter dat de belangen van de Ligacclubs minder ver uit mekaar liggen dan de perceptie doet vermoeden. “Al de clubs moeten wel de wet volgen en ik kan het niet hebben dat sommigen zich daaraan proberen te onttrekken. Zo staat er in de CAO dat de Ligacclubs vanaf het

tweede jaar dat ze in hoogste afdeling spelen, minstens vier (deeltijdse) contracten moeten hebben van minimum 9154€. Ook zijn ze verplicht om 30€ per seizoen te betalen als syndicale bijdrage van maximaal tien spelers. Sommige clubs proberen hier van onder te muizen door te stellen dat ze geen profspelers hebben. Waar zijn ze dan mee bezig?” Wel is Frank fier om een aantal realisaties onder zijn bewind. “Ik denk dat we algemene erkenning verwierven. De slagroom op de taart ligt klaar en moet er nog alleen opgespoten worden. Er waren afspraken omtrent de samenwerking met een vast tv-kanaal, er zou minstens één wedstrijd op internet te bekijken moeten zijn, Sport 10 was bereid ‘live’-uitzendingen te verzorgen, samen met een wekelijks magazine over de zaalsporten. Als je een vast item kan aanbieden, elke week rond hetzelfde tijdstip, dan trek je hiervoor ook sponsors aan. De bal ligt voor het doel, hij moet er slechts ingetrapt worden. Wij zorgden ervoor dat de zalen stilaan aangepast geraakten aan het volley met zwevende vloeren, de volleylijnen duidelijk (en alleen) zichtbaar, de scouting snel beschikbaar voor de pers... Ze zeggen wel eens dat we daarin streng zijn, maar het zijn slechts richtlijnen. Zo kreeg VDK Gent dit seizoen nog respijt als nieuwkomer met het vooruitzicht van een nieuwe zaal vanaf volgend jaar. Ook de samenwerking met de federatie verliep zeer positief. Elke keer dat we met een gefundeerd

en goed voorbereid dossier afkwamen, werd dit aanvaard als we konden tonen dat de tien clubs ermee akkoord gingen. We stelden voorwaarden op voor de ‘medical joker’, we werkten samen met de federatie aan de ‘dubbele affiliatie’.” Natuurlijk had ook Frank Smets wel eens af te rekenen met enkele tegenvallers. “De BeNe-Liga stond helemaal op punt, toen één Nederlandse bondsmens het voorstel afblies. Kijk waar de Nederlandse clubs nu staan. Ook het feit dat Maaseik met andere ballen speelt dan de andere, vind ik ongelukkig. Als ze eerlijk zijn, moeten ze toegeven dat ze er eerst beter hadden kunnen over onderhandelen. Maar als je ergens op terugblijkt, vallen soms meer dan 10% verschilpunten op dan de 90% onderwerpen waarover we akkoord geraakten. Ik ben fier om hetgeen ik mee gerealiseerd heb, ik heb veel vrienden gemaakt in het volley, ik ben nog niet versleten. Ik heb nog energie over om hier en daar iets te helpen realiseren. Ze moeten me maar contacteren.” Smets heeft nog een boodschap mee voor zijn opvolger. “Het is misschien niet slecht dat iemand met andere ideeën voorzitter wordt. Ik wens hem alleszins veel succes, maar hij moet er wel rekening mee houden dat de samenwerking en de eenheid bij de clubs een beetje zoek geraakt is en dat het meer de richting uitgaat van een ‘ieder voor zich’.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto: VVB foto archief

Supercup voor Knack Roeselare en VDK Gent

Lise van Hecke aan de eer in Italië

* **Lise Van Hecke** werd uitgenodigd voor het All Star Game in Italië. Zij speelde met de Black Stars onder leiding van John Caprara, de coach van Piacenza, tegen de Red Stars onder leiding van Marc Gaspari, de coach van Conegliano. Haar team verloor met 2-1. In de competitie begon Piacenza uitstekend met een 3-0 overwinning tegen Forlì gevolgd door een 0-3 zege in Urbino. Lise speelde continu, **Liesbet Vindevoghel** bleef meestal op de bank. In de Champions League verloor Piacenza haar eerste wedstrijd bij D. Moskou met 3-1 en ze won de tweede wedstrijd thuis tegen Rode Ster Belgrado met 3-0.

* Liu Jo Modena van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** begon met een 2-3 overwinning bij promovendus Ornavasso. Hélène scoorde 12 op 22 en Laura 10 op 15. De tweede competitiedag was Modena vrij.

* **Frauke Dirickx** startte de competitie uitstekend met Impel Wrocław. De eerste drie wedstrijden tegen Pila, Łódź en Bydgoszcz werden vlot met 3-0 gewonnen. De vierde wedstrijd was een zware tegenvaller. Bij Siódemka Legionowa werd met 3-1 verloren. Het was de eerste overwinning voor dit team.

* **Charlotte Leys** bleek aanvankelijk nog niet volledig gerecupereerd van het EK. Sopot verloor haar eerste wedstrijd tegen nieuwkomer Chemic Police, van **Dominika Sobolska**, met 3-0 en Charlotte werd na de eerste set, waarin ze slechts 2 op 11 scoorde, vervangen. In de tweede wedstrijd tegen haar oude ploeg Gornicza, die met 3-1 gewonnen werd, speelde ze mee vanaf het midden van de derde set. Van dan was ze de spelbepalende figuur. Bij de 0-3 overwinning in Muszynianka werd ze uitgeroepen tot MVP van

Piacenza: Lise Van Hecke

de wedstrijd. en in de wedstrijd tegen Bielsko-Biala die met 3-0 gewonnen werd scoorde ze 19 op 36. In de Champions League won Sopot haar eerste wedstrijd bij D. Boekarest met 1-3 en de volgende tegen VDK Gent met 3 - 0.

* Cannes lijkt in Frankrijk bij de vrouwen opnieuw op weg naar een partijtje 'cavalier seul'. De eerste vijf wedstrijden werden vlot met 3-0 gewonnen. **Freya Aelbrecht** speelde continu in de basis en scoorde in aanval uitstekend met 32 op 44. **Ilka Van De Vyver** viel eerst regelmatig in en speelde de laatste twee wedstrijden volledig. In de Champions League waren Freya en Ilka nadrukkelijk aanwezig in de eerste twee wedstrijden die thuis tegen Schwerin en in Prostějov met 3-0 gewonnen werden.

* Paris St.-Cloud heeft na vijf wedstrijden zeven punten. **Nina Coolman** viel regelmatig in maar heeft zich nog niet kunnen opwerken tot basisspeelster. In de 1/16de finale van de CEV Cup werd St Cloud uitgeschakeld door Olympiakos Piraeus.

* **Els Vandesteene** en **Angie Bland** wonnen met Nantes drie van de eerste vijf wedstrijden. De nederlagen tegen de top-2 Cannes en Mulhouse waren voorspelbaar.

* Dresdner SC van **Elies Goos** startte uitstekend met 3-1 winst thuis tegen landskampioen Schwerin, gevolgd door een 0-3 zege bij Aachen en een 3-1 zege thuis tegen Thüringen. Elies kwam sporadisch in actie. In de Champions League begon Dresden met een 3-1 overwinning tegen Beiers, gevolgd door 3-0 verlies in Omsk.

* **Simon Van de Voorde** verloor met Jastrzebski de eerste wedstrijd thuis tegen Olsztyn met 1 - 3. Simon scoorde 7 op 14 en kreeg met 6,5 de tweede hoogste score van zijn team. De tweede wedstrijd in Czeszochowa werd met 0-3 gewonnen. Simon scoorde 10 op 16. De derde wedstrijd thuis tegen Resovia werd met 3-1 gewonnen; Simon scoorde hier 10 op 17. In de Champions League werd de eerste wedstrijd bij Halkbank Ankara met 3-1 verloren en de tweede thuis tegen Innsbruck met 3-0 gewonnen.

* **Kevin Klinkenberg** kende een mislukte start met Tours. De 1 - 3 nederlaag op de eerste speeldag thuis tegen Lyon, met Kevin in alle sets op het terrein, kwam keihard aan bij de landskampioen. Hierna herpakte de landskampioen zich grotendeels hoewel er toch nog een uitschuiver was in Beauvais. Hier kon Tours een 0 - 2 voorsprong niet verzilveren. De nochtans uitstekende

Volleybal worldwide

invalsbeurt van Kevin, waarin hij 7 op 9 scoorde, mocht hier niet baten. Na vijf wedstrijden staat Tours met 10 punten op een derde plaats. In de C.L. kende Tours een uitstekende start met een 0-3 zege in Dupnitsa en een 3-2 overwinning thuis tegen Piacenza. Kevin viel sporadisch in.

* Beauvais van **Frank Depestele** en **Bram Van Den Dries** heeft 8 punten na vijf wedstrijden. Na vlotte winst op de openingsdag volgden drie vijfsetters waarin thuis gewonnen

normaal de eerste competitiewedstrijd spelen in Trentino maar wegens het WK voor clubs werd deze wedstrijd uitgesteld. De tweede competitiewedstrijd thuis tegen Macerata werd met 0-3 verloren.

Europese spelen 2015 in Baku

Reeds jaren werd erover gesproken maar het Europees Olympisch Comité heeft nu eindelijk de knoop doorgehakt. In juni 2015 vinden in Baku de eerste Europese continentale spelen

CHN - JPN 3-0
setstanden 27-25, 26-24, 25-13

In de strijd voor het brons versloeg Japan het team van Karch Kiraly met 3 - 1 (25-16, 20-25, 25-11, 25-19). Het goud was voor China dat de Dominicaanse Republiek met 3 - 0 versloeg (25-21, 25-20, 26-24). De beste scorerster was Gina Mancuso uit de USA, beste aanvalster Martinez Brayelin uit de Dominicaanse Republiek. De Chinese Yao Di werd

werd tegen Sète en Tours en verloren werd in Parijs, de voorlopige leider in de competitie. De laatste wedstrijd verloor Beauvais met 3-1 in Montpellier. Frank viel uit tijdens de eerste set..

* **Sam Deroo** versloeg op de eerste speeldag met Modena probleemloos Ravenna met 3-0. Sam scoorde in aanval 12 op 23. De tweede wedstrijd in Perugia werd met 3-2 verloren. Hier scoorde Sam 12 op 30.

* Uitstekende start voor Citta Di Castello van **Gert Van Walle**. Piacenza, verliezend finalist van de play-offs vorig jaar, werd immers met 3-1 huiswaarts gestuurd. Gert scoorde 25 op 46. De tweede wedstrijd was een domper op het enthousiasme want tegen de andere promovendus Molfetta werd met 3-0 verloren. Gert had aanvallend een offday met 8 op 27.
* **Pieter Verhees** moest met Latina

plaats. Achttien sporten, waaronder volleybal, zullen hieraan deelnemen. De spelen worden voortaan om de vier jaar georganiseerd.

WK vrouwen U23 in Mexico

De twaalf deelnemende landen werden onderverdeeld in twee poules van zes die doorgingen in Mexicali en Tijuana. De eindstand in de poules zag er als volgt uit:

Poule A	Poule B
1. DOM 13pt	1. CHN 14pt
2. JPN 12pt	2. USA 11pt
3. TUR 9pt	3. BRA 10pt
4. ITA 8pt	4. GER 7pt
5. ARG 3pt	5. CUB 3pt
6. MEX 0pt	6. KEN 0pt

1/2 finale:
DOM - USA 3-0
setstanden 25-21, 25-21, 25-23

uitgeroepen tot beste spelverdeelster.

WK mannen U23 in Brazilië

Voor de mannen, waar alle wedstrijden doorgingen in Uberlandia, werd een analoog schema gebruikt. Maar er werd wel, zoals tijdens de European League, gespeeld naar sets van 21 punten. De eindstand in de poules zag er hier als volgt uit :

Poule A	Poule B
1. BRA 14pt	1. SRB 15pt
2. BUL 12pt	2. RUS 12pt
3. ARG 9pt	3. IRI 9pt
4. TUN 6pt	4. VEN 6pt
5. EGY 4pt	5. AUS 3pt
6. DOM 0pt	6. MEX 0pt

1/2 finale:
BRA - RUS : 3 - 0:
21-16, 22-20, 25-23
SRB - BUL : 3 - 0:

Volleybal worldwide

21-13, 21-18, 21-10

PI 3/4:

RUS - BUL : 3 - 1:

22-24, 22-20, 27-25, 21-15

PL1/2: BRA - SRB:

3 - 2: 29-27, 15-21, 21-17, 19-21, 15-13

De beste scorer van het toernooi was de Argentijn Pablo Koukartsev en de beste aanvaller de Iranese Mojtaba Mirzajanzadeh. De Serviër Atanasijevic was telkens tweede. De Argentijn Juan Ignacio Finoli werd uitgeroepen tot beste spelverdeler.

WK vrouwen voor clubs in Zurich

De zes deelnemende ploegen werden onderverdeeld in twee poules van drie waar we tot volgende eindstand kwamen :

Poule A

1. Volero Zurich	6pt
2. Guangdong Evergrande	3pt
3. Kenya Prisons	0pt

Poule B

1. Vakifbank Istanbul	6pt
2. Unilever Volei	3pt
3. Iowa Ice	0pt

1/2 Finale: Vakifbank Istanbul - Guangdong Evergrande: 3-1: 25-20, 25-18, 21-25, 25-18; Volero Zurich - Unilever Volei 0-3: 23-25, 20-25, 16-25

Volero Zurich, het team van Jan De Brandt, kon in de strijd voor het brons zijn prestatie van de poule niet herhalen en moest in het Chinese Evergrande met 1 - 3 zijn meerdere erkennen. De setstanden waren 26-24, 23-25, 18-25, 21-25. Unilever Volei moest, na een nederlaag tijdens de poulewedstrijden, ook in de finale het meesterschap herkennen van Vakifbank Istanbul. Geen tweede opeenvolgende titel dus voor de Braziliaanse meisjes die met 3-0 verloren, setstanden 25-23, 27-25, 25-16. De ster van deze finale was Jovana Brakocevic met 23 gescoorde punten.

WK mannen voor clubs in Betim

In de aanloop naar dit WK won titelverdediger Trentino, met een bijna volledig vernieuwde ploeg, de Italiaanse supercup door

Macerata met 3-0 te verslaan. Het team bewees hiermee klaar te zijn voor een vijfde titel op rij. De acht deelnemende ploegen werden onderverdeeld in twee poules waar we tot volgende eindstand kwamen

Poule A

1. UPCN (Arg)	8pt
2. Trentino (Ita)	7pt
3. Panasonic Panthers(Jpn)	3pt
4. Kaleh (Iri)	0pt

Poule B

1. Lok. Novosibirsk (Rus)	7pt
2. Sada Cruzeiro (Bra)	7pt
3. Club Sportif Sfaxien (Tun)	3pt
4. La Romana (Dom)	1pt

1/2 finale:

UPCN - Sada Cruzeiro: 0 - 3:

22-25, 18-25, 20-25

Trentino - Novosibirsk: 1 - 3:

27-25, 21-25, 24-26, 23-25

Voor de eerste maal in negen edities dus geen Italiaanse ploeg in de finale. Voor Sada Cruzeiro was het, na Doha vorig jaar, de tweede finale.

PI3/4: Trentino - UPCN: 3 - 1:

25-22, 22-25, 25-21, 25-19

PI1/2: Novosibirsk - Sada Cruzeiro:

0 - 3: 20-25, 19-25, 20-25

De Brazilianen hadden duidelijk hun beste volleybal gereserveerd voor de finale. Voor 7200 toeschouwers werd Novosibirsk in alle domeinen gedomineerd. Opvallendste figuur in deze finale was ongetwijfeld de Cubaan Yoandy Leal die tijdens de derde set met drie snoeiharde aces het laatste Russische verzet een halt toeriep. Wallace Souza van Cruzeiro werd uitgeroepen tot MVP van het toernooi.

World Grand Champions Cup

Naar jaarlijkse traditie gaat dit toernooi in november door in Japan. De deelnemers bij de vrouwen zijn de continentale kampioenen BRA, RUS, THA, USA, thuisland JPN en wild card DOM. De Round Robin-formule wordt gehanteerd. De eerste twee wedstrijden van elk team gaan door in Nagoya op 12 en 13 november, de volgende drie op 15, 16 en 17 november in Tokio. Bij de mannen wordt dezelfde formule gebruikt. Hier zijn de deelnemers BRA, RUS, IRI, USA, thuisland Japan en wild card Italië. De eerste twee

wedstrijddagen grijpen hier plaats in Kyoto op 19 en 20 november, de laatste drie in Tokio op 22, 23 en 24 november.

De laatste Grand Slams van de World Beach Tour 2013

Sao Paulo

We kregen in Sao Paulo een unicum in het beachvolleybal. Voor de eerste maal in de geschiedenis speelden immers man en vrouw de finale van een Grand Slam. Casey Jennings deed dit met Phil Dalhausser en echtgenote Kerri Walsh, de voormalige partner van Misty May, deed dit met April Ross. De finale bij de vrouwen was een echte thriller waarbij de Duitse meisjes in de tweede set 9 matchballen niet wisten te verzilveren. Uiteindelijk verloren Ludwig-Walkenhorst met 1-2 tegen Walsh - Ross (21-19, 29-31, 12-15). Het brons ging naar Agatha - Antonelli die Menegatti - Orsi Toth met 2 - 1 versloegen: 25-23, 13-21, 15-10. Bij de mannen kregen we eveneens een spannende finale gewonnen door Pedro - Bruno, die Dalhausser - Jennings versloegen met 2 - 1 (23-21, 19-21, 15-13). De derde plaats was voor Smedins - Samoilov die met 2 - 0 wonnen van Herrera - Gavira: 21-14, 21-12.

Xiamen

Bij de mannen kregen we een onuitgegeven halve finale tussen twee Nederlandse duo's. Brouwer - Meeuwsen versloegen hier Spijkers-Varenhorst met 2-0. In de finale moesten de Nederlanders met 1-2 (setstanden 21-18, 15-21, 13-15) het onderspit delven tegen Allison - Vitor Felipe. De strijd voor het brons werd met 2-0 gewonnen door Nicolai - Lupo, setstanden 22-20, 21-19. Bij de vrouwen kregen we in de halve finale de herkansing van de finale van Sao Paulo. Deze maal wonnen Ross- Walsh vlot met 2-0. In de finale veroverden de US ladies voor de tweede opeenvolgende maal goud door Talita - Lima met 2-1 te verslaan met 21-14, 17-21, 15-12. In de strijd voor het brons versloegen Ludwig - Valkenhorst hun landgenoten Holtwick - Semmler met 2-0.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: CEV, Jürgen Sabarz

“Europabeker zorgt altijd voor groei”

Meino Rozendal is één van de weinige coaches uit Nederland in de Belgische Ethias Volley League bij de mannen en in de Liga A bij de vrouwen. Albert Cristina is bij Puurs verdwenen. Claudio Gewehr is in de plaats gekomen. Marko Klok werd bij Asse-Lennik vervangen door Johan Devoghel en de Maaseikse assistent-coach Johan Verstappen koos voor de hoofdfunctie bij het Oostenrijkse Aich/Dob. Rozendal is dus de ‘primus inter pares’. De man straalt ongelooflijk veel rust uit. “Dat heeft wellicht te maken met mijn dorp van herkomst. Of zit het in de genen? Ik kom uit Goes in Zeeland. Prachtig om te wonen. De polders, het water, de wind, de wolken en de stilte: heel ver van alles weg.”

Nu woont Meino met zijn vriendin in Graauw in Nederland, net over de Belgische grens, zeven kilometer ten noordwesten van Kieldrecht. De regio van de vos Reinaert. “Graauw is een deelgemeente van Hulst. Met alle kernen eromheen goed voor 12.000 zielen. En jawel, ik passeer elke dag in Kieldrecht. Dan gaat het naar Antwerpen en verder naar Tongeren. Soms erg lastig door het aanzwellende verkeer.”

De Tongerse coach was in zijn kinderjaren geboeid door voetbal, rugby, tafeltennis en volleybal. “Op mijn veertiende koos ik definitief voor volleybalclub Brevoc Breda, waar de legendarische Antwerpenaar Willy Gommeren carrière maakte. We klommen tot in de ereklasse. Maar op 30-jarige leeftijd kreeg ik te maken met een enkelblessure en kon ik me niet meer op het hoogste niveau handhaven. Ik werkte reeds als oefenmeester bij de jeugd, terwijl ik zelf nog speelde. Zo bood het trainerschap bij Roosendaal in ereklasse vrouwen me een uitweg. Jaren later volgde met Melsele de eerste Belgische vrouwenclub. En voor ik in de plaats van het duo Hans Bungeneers en Gilbert Bijloos bij Datovoc Tongeren

aanbelandde - momenteel zijn tweede seizoen, nvdr. - maakte ik een passage bij Dynamo Apeldoorn, VDK Gent en de meervoudige Nederlandse kampioen Sliedrecht Sport.”

Profileerdrang

Bij Sliedrecht Sport kon Rozendal met een historisch prijzenpakket enkele heel mooi jaren afsluiten. “Ik pakte als toetje bij mijn afscheid voor het eerst de titel en de beker, de ‘dubbel’ dus.

**DAMESVOLLEYBALCLUB
TONGEREN**

En ik mocht daarna mijn opdracht doorschuiven naar Appie Krijnsen. Zo lag de weg naar België weer open.”

Meino Rozendal is beslist geen luidruchtige Nederlander. Hij is geen beeldenstormer. “Neen, dat ben ik nooit geweest. Trainers als Gert Vande Broek (Kieldrecht), Stijn Morand (VDK Gent) en Sacha Koulberg (Oudegem) hebben wellicht een grotere profileerdrang. In elk geval zijn wij onder elkaar heel fijne collega's. Nico De Clercq van Michelbeke behoort ook tot het kringetje. Er is af en toe een telefoontje of een sms of een uitwisseling van videomateriaal. Er worden ook felicitaties uitgewisseld. Maar ik werk liever heel direct binnen in een groep, niet meteen naar buiten. En het is mijn nadeel, dat ik in Nederland woon: je ziet me dus minder vaak op allerlei evenementen. Na drie jaar VDK Gent werkte ik overigens weer een hele tijd in Nederland, vooraleer Tongeren op de proppen kwam.”

Dat er in het vrouwenvolley aan de top weinig verschuiving is, ligt voor Rozendal een beetje voor de hand. “Het succes heeft te maken met het veel grotere trainingsvolume in uren en ook de jarenlange ‘know-how’

van die clubs. In Nederland doet zich hetzelfde fenomeen voor. Sliedrecht, Alverno Apeldoorn en Weert met zijn smalle selectie zitten ook heel dicht bij elkaar. Omdat de beste Nederlandse speelsters zijn uitgezwermd over heel Europa, tot in Azerbeidzjan, denk ik dat VDK Gent en Kieldrecht in Nederland ook kampioen zouden spelen. Oranje stond vroeger een hele trap hoger dan de Belgische Yellow Tigers. Maar de bronzen medaille op het EK 2013 in Berlijn bewijst dat Belgium de kloof meer dan helemaal heeft gedicht."

Gent en Kieldrecht: top twee

Rozendal: "De Belgische titelstrijd spitst zich weer toe op Kieldrecht en VDK Gent. Dat is een zekerheid. Asterix bouwt aan een jonge selectie. Met in steun de ervaring van Stephanie Van Bree, kapitein Sarah Smits en spelverdeelster Jasmien Biebauw. VDK Gent is ook altijd bij de top twee. Ze wonnen nochtans nog niet vlot dit seizoen, maar hun eerste optreden in de Champions League zal zorgen voor een groeischeut in de ploeg. Karolien Verstrepen en Maud Catry spelen al jaren in ereklasse. Zo is VDK Gent een indrukwekkend geheel. Alleen: als ze niet draaien, dan zijn ze vrij kwetsbaar."

In het zog van de top volgen Oudegem, Hermes Oostende, Charleroi en

(hopelijk) ook het eigen Tongeren van Meino Rozendal. "Hermes steunt op de Australische oefenmeester Niels Kingsma, de vroegere coach van Blaasveld. Hermes wordt een taaie klant met Anja Van Damme, set-up Yana De Leeuw en een Nederlandse middenspeelster. Charleroi mocht na 2-3-winst op Gent al kennismaken met de kracht van de kustploeg. De Dauphins presteren wisselvallig: sterk en spectaculair in de aanval, maar kwetsbaar in de receptie. Een heikel element dus in de ploeg van Hanne De Haes en de zussen Laforge. Ook Oudegem heeft zorgen. Hoofdaanvalster Lore Gillis miste bij de bekerhouder de voorbereiding door haar aanwezigheid bij de nationale ploeg. Fien Callens en Lorena Ciani blijven de sterkhoudsters op de receptie-hoek. Maar Biebauw is naar Kieldrecht. Zo is de Franse internationale Tuifua de nieuwe set-up. Zo'n ingreep vergt altijd een aanpassing. Tegen nieuwkomer Farciennes was het slechts heel nipt. Qua niveau kruipen al de subtoppers dichter en dichter bij elkaar."

Farciennes, Blaasveld en Amigos Zoersel worden tot de outsiders gerekend. "Farciennes betaalt leergeld als nieuwkomer in de reeks. Blaasveld is een lastige ploeg, die a-typisch volleybal produceert met redelijk veel combinaties, nogal wat ballen aan de

binnenkant, maar met ook een hoge foutenlast. Het zijn niet de toppers die daar staan te roteren. Maar door hun aparte en zeer specifieke spel, is het soms moeilijk het juiste antwoord te hebben. Wij spelen tegen hen in de beker, ik ben benieuwd. Die onzekerheid geldt ook voor Amigos Zoersel, de formatie van Etienne Debuck. Het is rond Tara Lauwers en Katrien Gielen, beiden ex-Datovoc Tongeren, een gedisciplineerde groep. Het gaat om ongetwijfeld goeie speelsters, al hebben ze dat thuis tegen ons niet getoond: 0-3."

Vriendin Nastja Petrenko

Meino Rozendal is zeer opgetogen over de nieuwe formule in de competitie. "Ja, de play-offs worden gespeeld met vier in plaats van met zes, de play-downs zijn gereserveerd vanaf plaats vijf. Maar in de play-downs kan de winnaar nog een Europees ticket verdienen. Dat is een mooie uitdaging."

Als Meino niet aan het coachen is, maakt hij graag tijd voor zijn Russische vriendin Nastja Petrenko. "Ja, dat is de oud-topspeelster van Temse, Melsele, Kieldrecht, Gent en Michelbeke. Ze is een Moskoviete. Ze heeft na haar carrière even de jeugd van Kruibeke getraind, maar daar is ze mee gestopt. Haar grote

Datovac Tongeren

hobby zijn onze twee honden: Bo, de Spaniel-jachthond en de teckel Duke. Zo heeft ze een beetje gezelschap, want ja, ik ben heel vaak onderweg. Veel tijd schiet er voor ons niet over.”

Bij Tongeren heeft Rozendal het zeer naar zijn zin. “Ik wil de top vier halen. Maar VDK Gent en Kieldrecht zitten daar al. De plaatsjes zijn heel duur. Ik mik alvast op goede resultaten. Met Tara Daerden als de ervaren kapitein. Maar ook de opleiding van jongeren vind ik belangrijk. Bij ons spelen de Waalse Madeline Piraprez en de Nederlandse youngsters Laura Bock, Laura Egelmeers, Laurine Vinkesteijn en Anne Handels. Ook Anne Moons, Ellen Vanhaen en Jolien Wittock - lang geremd door een operatie aan de schouder - beloven veel goeds. En meisjes als Simone Legerstee, Ariane Horemans en haar zus Gwendoline, willen elke kans grijpen. Ze kunnen zich bij Datovac helemaal ontwikkelen. Ik hoop, in het teken van groei, zeker een Europees ticket in de wacht te slepen.”

Kleine ergernissen

Rozendal is de braafheid zelf. Maar hij heeft ook enkele kleine ergernissen. “Het is bijvoorbeeld in België veel moeilijker dan in Nederland om afspraken te maken met scholen. Met directies en met leraren. Of ook met de baas van het bedrijf als je bijvoorbeeld een part-time baantje hebt. Bij een midweekwedstrijd is men in Nederland meer flexibel. Hier voelt het aan als een beperking. Er kan moeilijk iets geregeld worden. Zo komen de betrokken meisjes soms pas op het laatste moment ergens toe. Nefast voor de concentratie. Ik vind het een aandachtspunt, dat sport meer in combinatie zou moeten kunnen met werk of studie.”

Rozendal: “Ten tweede heb ik het gevoel dat in België meer individueel wordt gewerkt. Daarom stel ik samenwerking als gezamenlijk hoofddoel voorop: volleybal is een teamsport. Ik vind het heel belangrijk dat mijn speelsters globaal snappen waarom ze iets moeten doen. Ik

wil het team altijd overtuigen van de aanpak. Ik ben daarin absoluut niet autoritair. Ik overleg misschien niet altijd letterlijk, maar ik houd van de input van de speelsters zelf. Naar mijn gevoel moet ik in België voor de goede groepspirit meer tijd maken dan in Nederland. Ik wil ook bij Tongeren dat de meisjes echt hun verantwoordelijkheid nemen. In mijn tweede seizoen beginnen we elkaar overigens beter en beter te begrijpen. Het begint bij Datovac aardig te lopen. Er zijn ook geen verborgen agenda's, die we van elkaar niet kennen. Tot slot wil ik echt een lans breken voor meer ambitie. Belgische jongeren kiezen te vaak voor de gemakkelijke weg en te weinig voor sport en studie. Vier keer trainen per week is inderdaad zwaar. Nochtans zouden jongeren meer lef moeten hebben om in een sportclub het avontuur aan te gaan.”

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Website Datovac Tongeren

CHRIS DEFAUW

“Pa weet alles best”

Chris Defauw is voor velen een onbekende of iemand ‘wel eens van gehoord’. Voor de anciens onder de lezers was hij een boegbeeld, voor de jongere generatie een ‘nobeke onbekende’. Toch vertoefde onze praatgast meer dan veertig jaar in het Vlaamse volleybalmilieu, met een heleboel titels en overwinningen op zijn palmares.

Tijdens ons eerste contact profileerde Chris zich als een ‘bescheiden persoon’: “Ik ben 63 en wie van de volleyballers kent mij nu nog?”

Deze eerste bescheiden indruk kreeg in ons gesprek wel enige wendingen zoals levensgenieter, einzelgänger, snotaap, eigenzinnig, keihard voor mezelf en overgelukkige opa van Boaz-Maan.

Een decennialang volleybalverhaal van een ervaren placomusofiel.

Als 15-jarige stortte je je al in het volley?

Chris Defauw: “Als volbloed Petegemenaar startte ik inderdaad in 1965 bij Sferos Deinze in 1ste provinciale. De Vlaamse Volleybalfederatie – gesticht in 1955 – stond amper in zijn kinderschoenen; vele reeksen waren er toen nog niet. Zo speelden de vrouwen van Sferos in de hoogste reeks. Waarom? Er was maar één reeks en volley voor vrouwen stond pas op de agenda. Of volleybal mij het meest van alle sporten aansprak? Ik wist niet beter: begrippen als volleybalopleiding, balgewenning, jeugdtoernooien en stretchen lagen nog niet in de mond. Sferos was gewoon een clubje dat graag volleybalde. Als nieuweling stond ik wat aan de zijlijn met een balletje te gooien en dat lukte behoorlijk. Plots kwetste een speler zich. Als ‘beginneling’ moest ik onmiddellijk inspringen, zonder licentie of gelijk wat, het zou wel ‘geregeld worden’. De ploeg had maar zes spelers en als ik deze

gekwetste speler niet verving, zou Sferos de match verloren hebben.”

1965... Jullie speelden toen nog in open lucht?

“Natuurlijk! Iedereen speelde buiten, gewoon op de speelplaats van VTI Deinze, op de plaveien van de ‘koer’. Zo werden de Sferos-vrouwen eens kampioen van Vlaanderen, maar moesten zich laten verliezen. Reden? Ze hadden nog geen zaal. Je moest immers een zaal hebben om in de hoogste klasse te mogen spelen. Opmerkelijk toen waren de transfers: je was eigendom van de club, en als speler had je niets in de pap te brokken. We spreken van vóór het arrest-Bosman. Zo transfereerde ik als 17-jarige naar Atlas Kortrijk. White Star Gent wou mij als speler inlijven, maar de transfer werd geweigerd door Sferos. Plots flitste Atlas Kortrijk in beeld, zij kwamen met geld op de proppen – ik weet niet hoeveel, maar ik dacht twee duizend frank – en ik moest maar Kortrijk, alhoewel ik liever bij Gent zou gespeeld

hebben. Een speler had toen geen enkele inspraak, enkel maar verpatst als ‘ne zak patatten’. Je was eigendom van de club en eenmaal je toetredingskaart ondertekend, had je niets meer te zeggen.”

De jonge ‘snotaap’

Van 1967 tot 1972 speelde je dan toch, in eerste klasse - de huidige ereklasse - bij Kortrijk, maar opmerkelijker, je selectie bij de nationale junioren.

“Juist. Al in 1967 werd ik door Julien Vleminckx gepreselecteerd bij het nationale junioresteam, dit in functie van het EK 1969 in Rusland. Samen met trainer Horatiu Nicolau selecteerde Julien eerst 100 spelers, afgeslankt tot 80, dan 60 en 40 en na een aantal stages bleven wij nog met 12. Wie er toen bij was? De bekendste was Willy Gommeren, een zeer lieve jongen, heel bescheiden en achteraf voor mij een heel goede kameraad,

zonder kapsones. Het ging snel! In 1969 en 1970 speelde ik bij de nationale senioren in de periode van Roger Maes, Poosen, Gommeren en Hugo Huybrechts. De reden hiervoor was dat Julien Vleminckx en Nicolau opteerden om bij elke internationale wedstrijd een aantal junioren te laten meegaan om de sfeer te snuiven, inclusief alle voorbereidende trainingen in Elsene. Vanuit Gent reed ik mee met Roger Maes... in zijn BMW, ook een ervaring die kon tellen. Als 'jonge snotaap' wil ik de lezers maar één anekdote vertellen: ik stond aan de pas en Hugo Huybrechts – een Antwerpenaar met een ongelooflijk palmares maar geen tekort aan narcisme – negeert volledig mijn set-up, hij vangt de bal afkeurend op met zijn handen en gaat achteraan aansluiten. De volgende pas herhaalt zich dit scenario en hij sluit nogmaals achteraan aan met een blik van: 'als je maar dat kan, blijf dan maar thuis!'. Toen ging Roger Maes – nochtans een persoonlijke vriend van Hugo - naar hem toe met de woorden "Hugo als je nu niet op de bal slaat, geef ik aa een toek op aa smoel". Pas dan werd ik in de groep aanvaard, omdat Roger Maes mij aanvaardde."

Gestopt na enkele knieblessures

"In '68 bij Atlas had ik al een eerste meniscusoperatie, in 1969 een tweede, in '70 een derde gevolgd door een pees-ent, maar deze operatie had slechts een kans op slagen van amper 10%. Ik weigerde absoluut deze operatie, zodat ik uiteindelijk een springknie overhield met een detente van slechts 68. Door de voortdurende pijnen en na een overvloed van cortisone, ben ik – wijselijk - gestopt."

Chris Defauw als coach (links, met bril) (j)

Vanaf 1973 start je dan als trainer

"Het Atlas Kortrijk-bestuur wou mij als trainer, maar als 19-jarige wou ik dat niet, een 19-jarige die al training gaf, zeker! Dus ik maakte de trainingen, de kinesist gaf ze. Soms moest hij wel enige uitleg krijgen omdat hij sommige oefeningen niet begreep. Onderling hebben we dit wel geregeld als 'interne keuken'. Mijn gevolgde opleidingen achteraf? Ik ben quasi zeker dat ik alle bestaande diploma's die er in België te halen waren van animator tot federaal trainer en toptrainer, met succes heb gevolgd."

Je hoogtepunten als trainer?

"Mijn eerste groot succes was het kampioen spelen met Sferos Deinze tegen het Bree van Berre Devries en het Zonhoven van Johan Praets, een kampioenstitel gewonnen met een coëfficiënt van zes duizendsten van een punt. Deinze promoveerde hiermee naar eerste nationale met een prima ploeg met onder andere Dirk Beeckman, Edwin Van Acker en Peter Emmerie. Spijtig genoeg zijn er toen een aantal zaken gebeurd die uiteindelijk hebben geleid tot een faillissement van Sferos. Hoogtepunt twee was inderdaad mijn trainer-coach functie bij Marke-Webis (=Marke, Wevelgem, Bissegem) van 1989 tot 1991. Het eerste jaar kwamen we net één set tekort

tegen La Calamine (Kelmis) om te promoveren naar eredivisie. Wat toen niet kon, lukte wel in 1990. In het totaal was ik 13 jaar trainer bij Marke-Webis. Een toffe tijdsspanne; nu nog heb ik heel wat close contacten met deze mensen. Trouwens ook met mijn andere ploegen zoals gisteren nog op een feestje bij Sferos Deinze dat zijn 50-jarig bestaan vierde met 300 aanwezigen. Mijn andere ploegen? Ik heb in het totaal maar zeven ploegen gehad op 35 jaar! Ik was geenszins een 'Leekens-type'!"

Van 1971 tot 2001 een loopbaan als officier bij het Belgisch leger en verantwoordelijk voor de sport. Je volleybalactiviteiten bij de nationale militaire ploeg als trainer?

"Als kapitein-commandant bij de nationale militaire ploeg fungeerde ik eerst als speler en daarna als trainer, dit in opvolging van Vic Ernon. In mijn tweede jaar als trainer in 1987 werden we vice-wereldkampioen in Colorado Springs met 12 spelers waarvan 10 geselecteerden van de nationale Belgische ploeg met o.a. Emile Rousseaux. Iedereen buiten België kreeg toen zeer makkelijk het label van 'militair'. Het gerucht deed de ronde dat Emile zou transfereren naar Italië, destijds de wereldkampioen. Maar omdat Belgium wereldkampioen Italië met 3-1 'afdroogde' werd hun trainer ontslagen - de wereldkampioen

Geenszins een
Leekens-type!

Meest beklievende als trainer?

“Een negatieve ervaring. Met de nationale ploeg verloren wij in Athene zeer nipt een EK-kwalificatie. Tot drie uur 's nachts hebben wij toen moeten wachten op spelers die 'nood hadden' aan een uitstapje en met alle remmen los een nachtje uit vierden. Dit was voor mij, als trainer, een absoluut dieptepunt. Je bent intens met de ploeg bezig met de beste bedoelingen en dan dit. Die 'uitstap' gaf mij een negatieve connotatie en dat wou ik ten allen prijze vermijden.”

“Ik speel wel met hem, hij nog niet met mij”.

Wat is in godsnaam placomusophilie?

(lach) “De omschrijving van dit woord is eenvoudig: het verzamelen van champagnecapsules. Een tiental jaar geleden is Joke hiermee begonnen. Ondertussen verzamelden wij samen meer dan 16.000 verschillende champagneflescapsules. Toch blijft het leukste van alles, het zelf drinken.”

Jouw trots: jouw kleinzoon Boaz-Maan!

“Vier maanden geleden was ik zo gelukkig als ‘een klein kind’, mijn eerste kleinkind geboren. Opa schitterde, straalde zo fier als een gieter ...ik denk al dat hij binnenkort zijn eerste jaar universiteit zal aanvangen! Boaz doet mij in de val lopen van ‘Mijn kind, schoon kind’, zoals denk ik wel vele, zo niet alle grootouders. Boaz-Maan heeft ook een zeer leuke naam, oorspronkelijk komende uit de bijbel

en ook in de vrijmetselarij gebruikt. De naam Boaz-Maan wordt ook ‘vertaald’ als Boaz-Jaquin (Boaz-Jachin). Deze naam werd vorig jaar in Nederland de

tweede meest gebruikte voornaam.”

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: VVB foto archief

Steekkaart: CHRIS DEFAUW

Petegem aan de Leie °21-04-1950

Woonplaats: 9800 Deinze

Gehuwd met Joke Vermeulen sinds 43 jaar.

Vader van Heiko en Fries, opa van Boaz-Maan

Sportofficier bij de Medische Dienst van de Krijgsmacht (1970-2001)

Volleyloopbaan als speler en trainer-coach

1965: Sferos Deinze (1ste Provinciale)

1967: Atlas Kortrijk: 2de klasse (huidige Liga B)

1968-1972: Atlas Kortrijk: 1ste klasse (huidige Ethias Liga A)

Na 3 knieoperaties gestopt met topsport en in 1973 herbegonnen

1972-1975: Rodenbach Ledeborg 3de klasse als trainer-speler

1976-1978: White Star Tissac 2de klasse als trainer

1977-1980: Rodenbach Ledeborg 3de klasse als trainer-speler

1981-1984: Sferos Deinze: 2de en 1ste Nationale als trainer alleen

1984-1985: VTI Kortrijk 1ste Divisie

1986-1988: Maldegem: 1ste Divisie

1989-1991: Marke-Webis (1990: promotie naar Eredivisie)

1992-1995: Komen (1ste Divisie en 1ste Nationale)

1996-2005: Wevelgem-Bissegem en Marke-Webis na de fusie met Webis (1ste Nationale) en definitief gestopt in 2005!

Nationale militaire ploeg

1970-1985: Speler

1986-2001: Trainer

Belgische nationale ploeg

1968-1969: Speler Nationale Juniores (EK in Rusland in 1969)

1969-1970: Speler Nationale Seniores

1989-1993: Trainer Nationale Ploeg

1993-2003: Delegatieleider, Scouter en Technisch Directeur

Hobby's

Placomusophilie: het verzamelen van champagnecapsules. Ook wel een beetje het leegdrinken van dergelijke flessen! Uitstappen naar de champagnestreek.

Zelf uitgeven van champagnecapsules naar aanleiding van diverse evenementen in de streek.

Fietsen: 1.500 à 2.000 km per jaar maar aan toeristentempo.

Internet-adept.

NBA-wedstrijden (basket) live volgen via Telenet.

Zij steunen topvolley in België

“Genieten van het vrouwenvolley”

* Lezersbrief van Patrick Verschaeve uit Gistel: “Midden september heb ik via mijn kijkbuis kunnen genieten van spannende sportwedstrijden die nog lang in mijn herinnering zullen blijven, om meer dan één reden. Er waren geen persoonlijke contacten tussen de speelsters en dus ook geen zware blessures. De scheidsrechterlijke beslissingen werden zonder commentaar door de deelnemers aanvaard en de scheidsrechter werd dus ook niet door hen belaagd. De coaches stonden niet te brullen tegen hun speelsters en beperkten zich tot sportieve handelingen in het belang van hun team. De speelsters pepten elkaar op en bij een foutieve ingreep werden zij door hun teamgenoten getroost en gesteund. Heerlijk toch ... die **volleybalwedstrijden van onze vrouwen** op het EK?”

* Sportredacteur **Paul De Keyser** in Het Nieuwsblad: “De Belgische volleybalvrouwen schreven geschiedenis door voor het eerst door te stoten naar de halve finales van een EK. Een bewijs dat aan de top wordt gewerkt, maar tegelijk ook een aansporing om iets te doen met het enthousiasme van het moment. Aan de basis is het immers niet allemaal koek en ei.”

* Hoezo? “Veel van onze EK-spielsters en EK-spielers hebben een verleden in de **Vlaamse Volleybalschool**, een instituut waar ze zelfs in de echt grote volleyballanden met bewondering naar kijken. Maar in Vilvoorde kennen ze echter ook het werkpunt voor de komende jaren. Aan de basis van de piramide vallen gaten, waardoor op termijn de doorstroming richting top voor een deel dreigt te verzanden. Een rist ploegen die vorig seizoen nog in de hogere afdelingen

speelden, begonnen niet meer aan de huidige competitie. Deels omwille van economische redenen, maar evenzeer bij gebrek aan effectieven. De beleidsvoerders kennen het probleem. Het volstaat om er even de ledenaantallen bij te nemen. Die lopen terug, vooral bij de jongens. Wil ons land echt aansluiten bij de Europese top en daar ook blijven, dan moet het jonge volkje dringend warm worden gemaakt voor volleybal.”

* **Lise Van Hecke**, het EK een eindpunt? Geen sprake van! “Volgend jaar spelen we European League en World Grand Prix. Bovendien zetten veel meisjes individueel een nieuwe stap vooruit door voor een betere ploeg uit te komen. Ik ben er

Lise Van Hecke

dan ook van overtuigd dat we nog gaan groeien. Zelfs al zouden we geen cent zien, dan nog zouden we allemaal komen en met dezelfde drive en hetzelfde groepsgevoel spelen.”

* Een competitiestart telt **slechts negen ploegen** – met in totaal 70 Belgen en 36 buitenlanders – die nu al de zekerheid hebben dat niemand degradeert. Het Belgisch volleybal beleefde in het verleden betere tijden. De voorspellingen van enkele teams.

Antwerpen: “Wij beogen een ticket voor de Champions League en zullen er ook voor zorgen dat de club op een professionele en fiscaal-financieel correcte manier wordt geleid.”

Guibertin: “Wij gaan voor een plaats in de top zes om zo te kunnen deelnemen aan de play-offs.”

Maaseik: “Onze Italiaanse toptrainer straalt ambitie uit, voor elk doel gaat hij voluit. Hij wil werkelijk alles winnen.”

Puurs: “De play-offs halen is ons eerste doel. Vooral in de beker zie ik ons scoren!”

Roeselare: “Als kampioen en bekerwinnaar worden wij onvermijdelijk in de favorietenrol geduwd.”

Waremmé: “Met deze groep durven wij omhoog kijken, richting play-offs.” Het wordt duwen en trekken aan de kop van de rangschikking!

* De Noliko Maaseikspelers over hun kersverse nieuwe trainer **Vincenzo Di Pinto**: “Het Engels van onze trainer is niet perfect, maar hij werkt eraan. De communicatie loopt nog mank: het is een inspanning die van beide kanten moet komen. We zullen elkaar ergens in het midden ontmoeten. Zijn aanpak is heel anders dan de voorbije zes jaar. Het is nog zoeken, maar we doen ons best om mee te gaan in zijn verhaal.

Pas op het einde van het seizoen mogen we conclusies trekken.”

Tekst: Dany De Vriese

Foto: Bart Vandenbroucke

VBC Fit Ham

“Met sterke jeugdwerking naar hogere regionen”

De volleybalclub uit Ham, één van de snelst groeiende gemeentes van het Kempische Limburg, bekam vorig seizoen het Gouden label Jeugdsportfonds. Secretaris Dirk Van de Weyer ging enthousiast in op de uitnodiging zijn bloeiende club in de kijker te plaatsen.

Situering van de vereniging

‘Wij als bestuur van Fit Ham proberen van onze club een gezellige, warme vereniging te maken waar iedereen zich goed voelt en op zijn of haar niveau kan volleyballen. Wij bieden zowel de jeugd als volwassenen de mogelijkheid om volley te spelen onder begeleiding van gediplomeerde en vooral gemotiveerde trainers.’ Dit seizoen hebben we alles samen twaalf ploegen in competitie. Bij de vrouwen senioren (in 2de en 4de provinciale) en bij de meisjes hebben wij twee scholierenploegen, waarvan er één in de hoogste provinciale reeks speelt. Ook in de andere jeugdreksen zijn we met minstens één ploeg aanwezig in competitie. Bij de vrouwen hebben we ook een recreatieploeg die in het gewest Mol speelt. Bij de mannen is het een ander verhaal, hier hebben we één seniorenploeg die in 2de provinciale speelt

en bij de jeugd is er vanaf dit seizoen een ploeg die bij de pré-miniemen speelt. In Limburg is het een algemeen verschijnsel dat er zowel bij de jongensjeugd en ook bij de senioren

mannen steeds minder ploegen aan de start van de competitie verschijnen. Maar sinds het begin van dit seizoen zijn er bij onze starters wel meer jongens dan meisjes. Laat ons hopen

‘ In Limburg is het een algemeen verschijnsel dat er zowel bij de jongens als bij de mannen steeds minder ploegen aan de start van de competitie verschijnen.’

'Ik speel volleybal omdat het een sport is waarbij je mag samenwerken, je een goede conditie nodig hebt en goed met de bal kan spelen.

'Fit Ham is een toffe club waar ik met de fiets naar toe kan.'

'Mijn trainster is de leukste van de club.'

'Freya Aelbrecht van de Yellow Tigers is mijn grote favoriet!'

'Mijn grote droom is heel groot worden zodat ik bij de Yellow Tigers kan spelen.'

Kato, 9 jaar

dat de uitstraling van onze nationale ploegen zich ook zal resulteren in het recruterende van meer jeugd. Wij hebben na het behalen van twee zilveren labels, vorig seizoen - mede door onze goede clubwerking - een gouden label behaald. Zowel bij de vrouwen als bij de mannen senioren spelen wij met eigen jeugdige opgeleide talenten. Dit betekent zowel voor het bestuur als voor de trainers een extra stimulans om verder te werken aan het opleiden van deze jeugd, te beginnen bij de starters.

Plaats in de regio

Vorig seizoen is de club samen met drie omliggende clubs gestart met het organiseren van toernooitjes van 2 tegen 2. Dit seizoen zijn hier nog twee clubs bij gekomen. Deze kinderen spelen op geregelde tijdstippen wedstrijdjes in toernooivorm bij één van deze zes clubs. Wij hopen in de toekomst deze formule uit te breiden naar omliggende gemeentes van de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant. Wat toch betekent dat je als provinciaal clubje goed bezig bent. Van onze opgeleide spelers en speelsters zijn er al verschillende die bij hoger spelende clubs in de regio spelen.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Al onze trainers zijn gediplomeerd.

Voor onze werking is dit één van de belangrijkste steunpilaren in een degelijke begeleiding van onze jeugd. Er is ook een jeugdcoördinator die overkoepelend de jeugdwerking uitstippelt. Fit Ham heeft tijdens het seizoen twee initiatieven om de plaatselijke jeugd voor volleybal warm te maken.

'Ploeg- als clubsfeer moeten er voor zorgen dat iedereen gemotiveerd is om toch zeker op alle trainingen en wedstrijden aanwezig te zijn.'

Zij zijn een belangrijke vorm van instroom van jeugd. Telkens in de maand september organiseert de club gratis initiatielessen. En in de

Zelfs een vroegere clubspeelster, Marthe Ceustermans, speelt nu in de Topsportschool in Vilvoorde.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd

Het is een algemeen gegeven dat zowel kinderen als volwassenen

het steeds drukker hebben en verschillende hobby's uitoefenen. Fit Ham tracht in de mate van het mogelijke hiermee rekening te houden wat betreft trainingsuren. Maar volleybal is een ploegsport en zowel ploeg- als clubsfeer moeten er voor zorgen dat iedereen gemotiveerd is om toch zeker op alle trainingen en wedstrijden aanwezig te zijn.

Ontstaan van de club

Volleybalclub Fit-Ham is in 1976 ontstaan uit een fusie van Fit Kwaadmechelen, opgericht in 1968, en Ovoc Oostham, opgericht in 1970. Er is vanaf toen elk seizoen zowel minstens één senioren vrouwen- als mannenploeg in competitie ingeschreven. In de loop der jaren hebben zowel de mannen als de vrouwen, na kampioen te hebben gespeeld in eerste

'Ik speel graag volley omdat het mij leuk leek!'

'Ham is een toffe club omdat er super goede trainers zijn en ik er veel vrienden heb.'

'Matchen spelen vind ik het leukst en ook de andere dingen die de club organiseert.'

'Mijn trainsters zijn de leukste van de club.'

De Yellow Tigers zijn mijn super favorieten!'

'Mijn grote droom is bij de Yellow Tigers te spelen.'

Fien, 10 jaar

paasvakantie is er een volleybalstage voor zowel beginnende als geoefende volleyballers. Deze stage stellen we vanaf dit seizoen zelfs open voor leden van andere clubs. 'Onze club hecht zeer veel belang aan de opleiding van jongeren en we bieden daarom ook ieder lid minstens twee maal per week een training aan.' In samenspraak tussen de jeugdcoördinator en de trainers is het mogelijk dat jeugdspelers die goed bezig zijn een extra training kunnen meepikken bij een hogere leeftijdscategorie. Wij motiveren onze talentvolle jeugd om bij de selectie van Limburg te geraken wat al voor verschillende spelers en speelsters is gelukt.

'Gans mijn familie speelt volley, ik ging het eens proberen en ik vond het super leuk.'

'Fit Ham: omdat mijn zus en nichten daar ook spelen, het is ook kortbij.'

'Het leukste is de keitoffe sfeer en iedereen kent iedereen.'

'Mijn twee trainsters zijn de leukste van Fit.'

'De Yellow Tigers zijn mijn echte super favorieten!'

'Mijn grote droom is zo ver mogelijk te komen en veel plezier maken.'

Yasmina, 11 jaar

provinciale, verschillende jaren van divisievolleybal mogen genieten en dit met zowel goede als minder goede jaren. Maar iets waar wij zeer trots op zijn is het behalen van de beker van Limburg in 2008 met de mannen senioren en een zeer sterke lichting jongens die in 2008 met de pré-miniemen, 2010 met de miniemen en in 2012 met de kadetten de Beker

wonnen. Van deze ploeg spelen er op dit moment verschillende spelers bij onze mannen senioren ploeg.

Dé droom

‘Onze club heeft als doelstelling om binnen een aantal jaren terug onze positie in eerste provinciale of hoger in te nemen. Maar dit

zal alleen maar lukken als we de jeugdwerking op niveau houden.’

Verzameld door Luc de Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
42ste jaargang, nummer 3, november 2013

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostin, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

SCOORE!

NIEUW

*DE SPORTPRONOSTIEK
VAN DE NATIONALE LOTERIJ*

www.scoore.be

6 OMDAT SPELEN LEUK MOET BLIJVEN
KEN UW LIMieten
SOS • 0800 / 35 777